

[Stensballe.]

er en stor Helhed, og det, det til syvende og sidst drejede sig om, var, hvor store Udgifter vi kunde paalægge Staten ved Tjenestemandsløven. Ogsaa det blev vi alle enige om. Jeg tror, at det ærede Medlem skulde sætte sig lidt ind i den Situation, som forelaa dengang, og i det, vi enedes om dengang, inden han fremkommer med Udtalelser som dem, han fremsatte i Dag over for mig.

Over for den højtærede Finansminister ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at jeg sagde ikke, at det alene var de paapegede Udtalelser, der havde bevirket, at der var opstaaet nogen Pengeknaphed, men jeg sagde, at den i nogen Maade var foranlediget deraf. Jeg rettede ikke nogen Bebrejdelse over for Myndighederne, fordi de vil søge at faa alle Kapitaler ind under Beskatningen, men jeg tror, at et uheldigere Tidspunkt næppe kunde være valgt til at udbrede Ængstelse, ogsaa i Betragtning af, at Forslaget om Forhøjelse af Skatterne fremkom samtidig. Jeg tror, at begge Ting i Forening — de fremkomne Udtalelser, ikke blot fra den højtærede Minister, men ogsaa fra andre, og den kraftige Forhøjelse af Skatten — har bevirket, at der er trukket mange Kapitaler ud af Pengeinstitutterne, højest sandsynligt saa mange, at de naar op til omtrent samme Tal, som Statens Overtræk i Nationalbanken andrager. Det er i hvert Fald et meget stort Tal i Millioner. Men jeg tror i og for sig ikke, at de to Ting har noget med hinanden at gøre, for den højtærede Minister havde nok overtrukket Statens Konto i Nationalbanken, uanset om der var trukket Penge ud af de private Pengeinstitutter Landet over eller ej. Men de er trukket ud, og de synes ikke at ville vende tilbage igen; det ser ud til, at en hel Del af Pengeinstitutterne, navnlig Sparekasserne, som det er gaaet meget stærkt ud over, maa til at sælge Obligationer, hvilket vil bidrage til, at Obligationsskurserne gaar ned, hvad der ikke er særlig Grund til at ønske.

Første Næstformand (Veistrup): Jeg gør opmærksom paa, at det er Lovforslaget om midlertidigt Løntillæg til Statens Tjenestemænd, der er til Behandling.

Stensballe: Det er ogsaa min Opfattelse, at det, jeg siger, hænger sammen dermed. Jeg skal dog ikke spille Tiden paa dette. Jeg vil kun sige, som jeg sagde før, at mit Parti ikke kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Malchau: Jeg vil gerne rette en Tak til det ærede Medlem Hr. Stensballe, fordi jeg nu forstaaer, hvad jeg ikke har vidst før, at det er hans Skyld, at jeg i en ung Alder efter 25 Aars Tjeneste i Statsbanerne var i Stand til at avancere til den svimlende høje Stilling af Overassistent.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget synes fuldstændig at have misforstaaet det foreliggende Lovforslag. Forhandlingen drejer sig nemlig ikke, som han synes at mene, om et Forslag til Ordning af Landbrugets Forhold. Det er Tjenestemændene, der er Tale om.

Hvis vi endelig skal tale om Landbrugets Stilling, vil jeg sige — hvis den højtærede Formand tillader lige to Ord derom —, at naturligvis er hverken jeg eller mit Parti uenige med det ærede Medlem Hr. J. S. Foget med Hensyn til Landbrugets Vanskeligheder. Men det sker da ogsaa — det er sket i den senere Tid og vil ogsaa nok ske i Fremtiden —, at vi paa Rigsdagen behandler Forslag af en eller anden Art om Tilskud til dette Erhverv, og jeg har aldrig hørt det ærede Medlem tale om, at der skulde ske nogen Nedsikring i saa Henseende, eller at det ærede Medlem var utilfreds med, at der ydedes Landbruget Tilskud. Mit Parti har ogsaa altid stillet sig velvilligt og forstaaende heroverfor, og jeg tror ogsaa nok, at Tjenestemændene forstaaer at vurdere de vanskelige Forhold, der hersker inden for Landbruget.

Jeg kan ikke hamle op med det ærede Medlem i Retning af at bruge grov Mund, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa alle de Udfald, der kom fra det ærede Medlem mod Tjenestemændene; jeg vil skænke ham alle hans stærke Ord, de falder tilbage paa den, der udtalte dem. De var ganske uberettigede, og jeg maa bestemt afvise dem. Jeg tror at kunne konstatere, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget er ganske paa Linie med sin Partifælle i det andet høje Ting Hr. Valdemar Thomsen, som udtalte ved Behandlingen af dette Lovforslag i Folketinget, at Tjenestemændene var Mennesker, som med Hensyn til Løn og Arbejdsforhold i Forvejen var Samfundets Kælebørn, og jeg antager, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget og det Parti, han repræsenterer, ræsonnerer ud fra det gamle Ord om, at det Barn, man elsker, skal man ogsaa tugte. I hvert Fald kan jeg ikke forstaa hans Udtalelser paa anden Maade. Tjenestemændene ønsker naturligvis ikke hverken Kys eller Klap, men jeg maa dog have Lov til at sige, at de paa den anden